

בש"פ 1748/21 - סאמחהאושלה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1748/21

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: סאמחהאושלה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על מעצר עד תום הליכים לפי החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 14.2.2021 במ"ת 33637-01-21 שניתנה על ידי כב' השופט נ' אבו טהה.

תאריך הישיבה: ח' בניסן התשפ"א (21.03.21)
בשם העורר: עו"ד ליאור חיימוביץ
בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה, מ"ת 33637-01-21). בגדרה נעצר העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. על פי כתב האישום, העורר, יחד עם נאשם אחר ואדם שלישי (חליל), ביצע עבירות שוד. הסניגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, אך לדבריו נוכח חולשת ראיות אלו, מן הדין לשחרר אותו לחלופת מעצר. אומר כבר עתה כי המקרה על נסיבותיו מלמד על מסוכנות, וכן נוסף כי העורר עבר את עבירת השוד לכאורה, כאשר היה בתנאי מעצר בית חלקי. נתון זה ממקד את הדיון. דהיינו: היה ולא תתקבל טענת הסניגור בדבר עוצמת הראיות אין מקום להתערב בהחלטת המעצר.

הסניגור טען כי עסקין בראיות נסיבותיות. ברם טענה זו אינה מדויקת, שכן התשתית העובדתית לכאורה

מבוססת גם על אמרות שונות של חליל, כפי שבית המשפט המחוזי פירט בהחלטתו (ראו הציטוטים שהובאו בהחלטת בית המשפט המחוזי, בעמ' 10-15). כנגד טיעון זה, מדגיש הסניגור כי חליל טען בפני המשטרה שמדובר בשוד מבויים.

2. אכן יש היגיון מסוים בטענה זו. אם נקבל את אמרותיו של חליל לצורך הפללת העורר, אז לא יהיה ניתן להתעלם מאמרותיו של העורר ביחס לכך שמדובר בשוד מבויים. ואולם עסקינן בראיות לכאורה. ניתן בוודאי בשלב זה להפריד בין הדברים, כל עוד יש היגיון בכך. ב"כ המדינה הצביע על קיומן של ראיות מפלילות בנוגע להתנהלות הצדדים ביום שלאחר השוד בסרטון. אלו מחזקות את המסקנה לפיה השוד לא היה מבויים, אלא התרחש בפועל. ניסיונו של חליל להרחיק את עצמו ממעשה העבירה אינו מונע מבית המשפט לקבל בשלב זה את האמרות המפלילות את העורר. בניגוד לכך, הסניגור טען כי מדובר בהפללה ברורה.

הסניגור אכן מעלה קו הגנה שאין לשלול. אולם בבקשה מעין זו המיקוד הוא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, ואלו בנמצא. לא השתכנעתי כי יש בטיעוני הסניגור להחליש את הראיות באופן שמצדיק התערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי נוכח שקלול כלל הנתונים. "ראיות לכאורה", לפי הפסיקה, הן אלו המגלות סיכוי סביר להרשעת הנאשם. סיכוי סביר זה עומד בעינו. לא יהא בזה חידוש אם נאמר כי רף ההוכחה במשפט הפלילי – מעל לכל ספק סביר – איננו הרף הדרוש בשלב המעצר.

3. סוף דבר, לא מצאתי שנפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי. הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב בניסן התשפ"א (25.3.2021).

ש ו פ ט